

ת"פ 5614/04/16 - מדינת ישראל נגד שלום שמוחי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 5614-04-16 מדינת ישראל נ' שמוחי

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אלכס ישראלוב
נגד
הנאשם שלום שמוחי
ע"י ב"כ עו"ד אדוה ויצמן

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 11.7.17, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:
 - א. הסגת גבול, לפי סעיף 447(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. גניבה, לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל;
2. לפי המוסכם, ובכפוף לכך שהנאשם ימצא מתאים לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, "המאשימה תעתור ל-6 חודשי עבודות שירות שכוללים את הפעלת התנאי בן ה-3 חודשים, זאת אם הנאשם ימצא כשיר, מאסר על תנאי, קנס, חילוט התחייבות ע"ס 2500 ₪ ופיצוי למתלוננת. ההגנה תטען באופן פתוח בנוגע לרכיבים הכספיים ובכל מקרה תסכים ל-3 חודשי עבודות שירות כנגד הפעלת התנאי ולמאסר על תנאי".
3. בהתאם למוסכם הופנה הנאשם לשירות המבחן, והוגשו בעניינו שלושה תסקירים, מיום 10.12.17, מיום 5.3.18 ותסקיר אחרון מיום 11.10.18: התנהגותו של הנאשם שללה אפשרות להציע אפיק שיקומי ושירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית.
4. עוד הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות, אך נמצא שלא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות: בחוות הדעת מיום 13.12.17 פירט הממונה את התנהגותו הפרועה של הנאשם בעת ריצוי קודם של עבודות שירות, עד שהופסק ביצוע העבודות והנאשם ריצה את יתרת התקופה במאסר.
5. עוד לפני גיליון הרשעות קודמות של הנאשם [תע/1], גזר דין בת"פ 31187-02-14 [תע/2], וטופס התחייבות מת"פ 51213-03-12 [תע/3],
6. היום, 22.10.18, טענו ב"כ הצדדים לעונש לפי המוסכם:

התביעה עתרה לשישה חודשי מאסר, הכוללים גם תנאי בן שלושה חודשים שהתביעה תבקש להפעילו, מאסר מותנה, קנס, חילוט התחייבות ופיצוי לנפגעת;

ההגנה עתרה להארכת המאסר המותנה, ולחילופין חפיפת עונש המאסר שיטל למאסר המותנה.

מעשי הנאשם:

ביום 5.12.15 בשעת בוקר, גנב הנאשם טלפון נייד מסוג איפון 5 מדירת הקרקע של הנפגעת גב' נטלי גונן, כשהכניס את ידיו מבעד לחלון הדירה ובסיוע וו מאולתר מפלסטיק משך את הטלפון לכיוונו, נטל אותו וברח מהמקום. הנפגעת היתה בדירה והבחינה במעשה.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. במסגרת ההסדר הגבילה המאשימה את עתירתה לעונש לשישה חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות. "הסדר טווח" מסוג זה אינו פוטר את בית המשפט מקביעת מתחם העונש ההולם: בית המשפט העליון קבע פעמים רבות שהוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין אינן עומדות בסתירה ל"גישת האיזון הראוי" - דהיינו, הערכאה הדיונית מוסמכת ואף נדרשת לבחון הסדרי טיעון על רקע מתחם הענישה ההולם, שאותו יש לגבש בהתאם להוראות הקונקרטיים של תיקון 113 (ע"פ 921/17 אבו זעילה נ' מ.י. (2017); ע"פ 5855/15 לוגסי נ' מ.י. (2016), פסקה 11; ע"פ 512/13 פלוני נ' מ.י. (2013), פסקאות 12-18 לפסק דינו של השופט ח' מלצר).
2. קביעת המתחם לא תיעשה בדקדקנות הרגילה, אלא במידה המאפשרת בחינתו של הסדר הטיעון במבחן האיזון הראוי.
3. הערכים המוגנים בעבירת הגניבה הם ערכי הקניין, בעלות וחזקה; הערך המוגן בעבירה של הסגת גבול הוא זכותו של מחזיק בנכס מקרקעין ליהנות בבטחה ובשלווה מקניינו. הנאשם פגע בערכים אלו באופן משמעותי: המכשיר שנגנב הוא יקר ערך, אך ערכו רב מערכו הכלכלי בהכילו מידע אישי רב. בנוסף, קל לתאר את תחושות הפחד, הכעס ואובדן הביטחון, שחשה הנפגעת כשחולל ביתה-מבצרה.
4. העבירה לא תוכננה זמן רב מראש, אך השימוש בו הפלסטיק מעיד על תכנית פעולה, שאכן מומשה, מהתכנון דרך הגניבה ועד למכירה או מסירה של האיפון תמורת שווה-כסף. הנזק הרכושי מוצה, אך יש להביא בחשבון את הנזק לתחושות הביטחון והפרטיות של הנפגעת. הנאשם טוען כי היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירה, וגם אם הדבר נכון, אין בכך להפחית מאשמתו.
5. שקלול הנתונים ומדיניות הענשה הנוהגת יובילו לקביעת מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר, כעונש עיקרי.
6. העונש לו עתרה התביעה במסגרת ההסדר מצוי אפוא במתחם.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - מיקום העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1995, כבן 23 כיום, רווק המתגורר בבית אמו ועובד בעבודות מזדמנות. הורי הנאשם התגרשו בהיותו פעוט, ועקב קשייה של אמו הושם במסגרות חוץ-ביתיות, אומנה ופנימייה. כיום הקשר בין הנאשם לבין אחיותיו ואמו הוא קרוב ותומך. הנאשם לקה בהפרעת קשב וריכוז וטופל תרופתית בילדותו. בנעוריו חבר הנאשם לחברה שולית והחל לצרוך סמים ואלכוהול. הנאשם סיים 11 שנות לימוד ללא תעודת בגרות ולא גויס לצה"ל.

2. לנאשם עבר פלילי רלוונטי:

א. עוד בנעוריו ביצע עבירות רכוש ואחרות, עניין שהסתיים ללא הרשעה, אך בהתחייבות [תע/3];

ב. באוקטובר 2013 פרץ הנאשם לדירה וגנב מתוכה מחשב נייד. תחילה נקט בית המשפט ענישה משקמת שעיקרה צווי מבחן ושל"צ, לצד מאסר מותנה בן שלושה חודשים שהתביעה מבקשת הפעלתו עתה, אך הנאשם הכשיל מסלול זה, ולכן הופקעו הצווים ונגזר על הנאשם עונש נוסף של חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות [ת"פ 31187-02-14];

ג. הנאשם חזר והפר את הוראותיו של הממונה על עבודות השירות, לרבות שימוש בסמים, ולכן הופסקו העבודות והנאשם ריצה בכלא את יתרת מאסרו [חוות דעתו של הממונה 13.12.17];

3. גם כיום צורך הנאשם לרעה אלכוהול, ואף משתמש בסמים.

4. על-אף מאמצים מרובים של בתי המשפט, של שירות המבחן ושל הממונה על עבודות השירות, ועל-אף אין-ספור הזדמנויות שניתנו לו, המשיך הנאשם לנהוג בחוסר אחריות, הוא שולל כל נזקקות טיפולית ואף מתנגד להתערבותו של שירות המבחן. שלושת תסקיריו של שירות המבחן מציירים תמונה עגומה שאין עמה כיום כדי להצביע על תקווה לשינוי ולשיקום.

5. לנוכח עמדתו של הממונה על עבודות השירות, המחוזקת בהתרשמותו של שירות המבחן, לא יוכל הנאשם לרצות מאסר בעבודות שירות.

6. לזכות הנאשם יעמדו גורמים אלו:

א. גילו הצעיר של הנאשם;

ב. הפגיעה הצפויה בו מעצם המאסר, אף שלא מדובר במאסר ראשון;

ג. הודיית הנאשם, אף שאין עמה הפנמה מלאה [תסקיר ראשון], שחסכה את עדות הנפגעת ומשאבי ציבור;

ד. הנסיבות העגומות של חיי הנאשם בילדותו, שניתן לקשרן להידרדרותו;

ה. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, כשהנאשם לא הסתבך שוב בפרק-זמן זה;

7. גורמים אלו מצדיקים את ההקלה המגולמת בטיעונה של התביעה לעונש במסגרת ההסדר, על דרך קביעת העונש העיקרי בשליש התחתון של המתחם. תוספת הרתעה תימצא במאסר מותנה. לנוכח מצבו הדחוק של הנאשם ועונש המאסר, אמנע מחיובו בקנס; לא כך באשר לפיצוי, שכן לפי ההלכה הפסוקה, מצבו הכלכלי של הנאשם ויכולת התשלום שלו אינם משפיעים על קביעתו של פיצוי, כדן פיצוי אזרחי (והשוו ע"פ 5761/05 מנ'דלאוי נ' מ.י. (2006) וע"פ 2661/12 פלוני נ' מ.י. (2012)); עוד יופעלו המאסר המותנה וההתחייבות כדן. תוספת הקלה תימצא בחפיפה חלקית של המאסר שיופעל למאסר שאטיל.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר בפועל;
- ב. אני מפעיל, בחפיפה חלקית למאסר אותו הטלתי, מאסר מותנה בן שלושה חודשים שהוטל ביום 21.1.15 בת"פ 31187-02-14, כך שסך הכל ירצה הנאשם חמישה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 20.1.16 ועד ליום 21.1.16 (יומיים);
- ג. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג;
- ד. אני מפעיל את ההתחייבות בה חויב הנאשם בת"פ 51213-03-12, בסך של 2,500 ₪, לתשלום עד ליום 1.1.19 (לא נקבע מאסר תמורת ההתחייבות);
- ה. פיצוי בסך 2,000 ₪ לזכות הנפגעת גב' נטלי גולן, עדת תביעה 2 בכתב האישום, שיופקד עד ליום 1.1.19, אחרת יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום המעשה 5.12.15 ועד ליום התשלום המלא בפועל;

הוראות נלוות:

- א. תשומת לב הנאשם לכך שבקשות לדחייה נוספת של הסכום לתשלום או לפריסתו לתשלומים יש להפנות במידת הצורך לטיפול המרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995;
- ב. הפקדה בתיק מ"י 41357-01-16 בסך 1,000 ₪ תושב לנאשם לאחר אישור על כניסתו למאסר. הנאשם יוכל לבקש העברת הסכום לזכות הפיצוי, ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת;
- ג. מוצגים יושמדו;
- ג. התביעה תעביר למזכירות בהקדם טופס פרטי מתלונן;
- ד. עותקי גזר הדין יועברו לידיעה בלבד של שירות המבחן ושל הממונה על עבודות השירות;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ט, 22 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.